

ФІЛОСОФІЯ УСПІХУ МЕНЕДЖЕРА

Постановка проблеми: людство розвивається, і з розвитком приходить багато нового, неординарного для старшого покоління. Тому професія менеджера також є новою для сучасності. Питання філософії успіху менеджера є актуальним на сьогодні, адже досліджується роль професійної культури менеджерів як один з основних компонентів для досягнення успіху в професійній діяльності. Визначаються головні складові морально-ділової культури менеджерів зовнішньоекономічної діяльності. Сучасний менеджмент у своєму основному значенні виступає не стільки в якості науки і практики управління компанією, процесом прийняття та реалізації управлінських рішень, скільки мистецтву правління людьми. Сьогодні, на жаль, немає єдиного підходу до виміру ефективності управління персоналом. Складність полягає в тому, що процес трудової діяльності персоналу і управління в тому числі, тісно пов'язані з виробничим процесом і його кінцевими результатами, соціальною діяльністю чи економічним розвитком організації, що залежить від менеджера.

Мета роботи: в умовах ринкової економіки ефективна діяльність підприємства залежить від якості управління, тому ефективне вирішення стратегічних і тактичних завдань потребує залучення високо-кваліфікованих спеціалістів. Сьогодні необхідність у менеджерах зростає. І так, як в обов'язки менеджера входить вміння спілкуватися із людьми, вести із ними переговори, іти до спільної думки чи згоди, то тема філософії успіху менеджера є досить актуальною для сьогодення.

Центральною фігурою в системі менеджменту будь-якої організації є менеджер-керівник, який керує власне організацією, якимсь конкретним видом діяльності, функцією, підрозділом, службою, групою людей тощо. Метою моєї наукової роботи є бажання дослідити яким повинен бути успішний менеджер, як він повинен організовувати робочий процес, показати яким повинен бути успішний менеджер. Показати, що саме ця професія вимагає великої кількості знань, умінь знаходити спільну мову з кожним, умінь знаходити шляхи вирішення різного роду проблем, умінь працювати творчо, неординарно, знаходити нестандартні шляхи вирішення проблем.

Об'єкт дослідження: Об'єктами мого дослідження є особистісні якості менеджера, теорія його успіху, філософські погляди на діяльність менеджера.

Діяльність людини в суспільстві обумовлена певними філософськими засадами. Особливо виразно це прослідковується у таких сферах буття, як управління соціальними процесами, підприємницькою діяльністю бізнесових структур. Управлінець, менеджер у своїх діях, як правило, опираються на певні філософські засади. При цьому іноді людина навіть не помічає цього. Як свідчить практика управлінського процесу і підприємництва, успішною діяльністю суб'єкта економічної сфери є та діяльність, яка усвідомлена менеджером з філософських позицій «Філософія в її загальному плані вивчає відношення «людина - світ», тоді як предметом філософії менеджменту і бізнесу є вивчення методологічних та епітологічних засад організаційних процесів суспільства та творчих, філософських підходів до вирішення конкретних проблем управління виробничою і невиробничою сферами діяльності людини» [5]. «Проблема вивчення сутності стосунків «підлеглий» є частиною вирішення проблеми «людина – світ», адже саме світ – це все те, щоми пов'язуємо з людською діяльністю, створює умову, основу і процес самовідтворення людини» [6].

На сьогодні загальні теоретичні положення, частково впливаючи на теорії середнього рівня, в реальному житті все більше проєктуються на рівні емпірії. Спираючись на них, можна визначити здатність конкретного суб'єкта керівництва до виконання поставлених перед ним завдань органами управління та конкретними управліннями, які адміністративно чи економічно стоять над даним суб'єктом та вимогами об'єктивної дійсності (в даному випадку вимогами ринку). В ринковому господарстві ці вимоги мають виняткове, вирішальне значення. Адже саме вони детермінують зміни суспільних відносин у всьому їх об'ємі. Система «менеджер-оточення» співвідноситься з системою «суспільні відносини» як одиничне до загального. Чим швидше йде розвиток суспільних відносин, тим швидше менеджер може реалізувати свої знання, а звідси – і свої можливості. Праця менеджера є багатоманітною, але в основі її лежить рівень етичних і психологічних чинників суб'єкта управління. У взаємовідносинах «менеджер оточуюче середовище» кожен конкретний випадок породжує велику кількість непередбачених нюансів, але є ряд парадигм, дотримання яких визначають успіх менеджера. Видатний американський соціолог Наполєон Хілл на основі величезного фактичного матеріалу зробив висновок, що важливою умовою успіху управління є наявність таких рис:

1. Сміливість і рішучість.
2. Самоконтроль
3. Відчуття справедливості
4. Чіткість рішень.
5. Якість планів.
6. Звичка працювати понад нормово.
7. Привабливість особи управлінця.
8. Співчуття і розуміння.
9. Досконале володіння предметом і ситуацією.
10. Готовність взяти відповідальність на себе.
11. Активізація співробітництва і відповідальності. [4]

Основним завданням керівника, зазначає Дейл Карнегі сприяє налагодженню зв'язків між співробітниками не тільки в процесі матеріального і духовного виробництва, але і поза ним. Це сприяє згуртованості людей, їх організованості на шляху до реалізації визначеної мети. Аналізуючи діяльність менеджера, вчені виділяють ряд помилок, які допускають управлінці в процесі керівництва людьми: 1. Бажання отримати більш високу платню і мати особистий комфорт. 2. Невдаха-керівник дуже боляче переживає відсутність символів своєї влади; робочого стола, кабінету, машини, навіть таблички на дверях.

3. Керівник-невдаха піклується перш за все за свою особу 4. Поганий керівник схильний до самоізоляції. 5. Керівник-невдаха ховає свою некомпетентність за пихою, бундючністю. Деяко на інші причини невдалого керівництва людьми вказує Дейл Карнегі. Він вважає, що основними помилками менеджера у спілкуванні з людьми є:

1. Невміння врахувати всі деталі в роботі колективу, організації, підрозділі.
2. Нездатність до виконання справи, яку здійснюють рядові члени організації.
3. Чекання на винагороду не за реалізацію знань, а за знання.
4. Страх конкуренції з боку виконавців.
5. Егоїзм керівника.
6. Невитриманість.
7. Авторитарність в управлінні
8. Хизування знаннями. Управління людьми є, як зазначали вже древні філософи, великим мистецтвом, яке формується на досконалим знанні філософії, педагогіки, психології, соціології.

Список використаних джерел

1. Гончарук (Чолач) Т.В., Джугла Н.В., Етнологічні інтенції осмислення українства у філософії Богдана Цимбалістого. // Психологія і педагогіка. - Тернопіль, 2018. - №1-2. - с 155-162.
2. Джугла Н. До питання Українського східного Обряду у рішеннях Замоїського скандалу 1720р. / Історія релігій в Україні. Львів, «Логос», 2005. – с. 210-215
3. Карнегі Дет. Как завоевать друзей и оказывать влияние на людей. - М., 1989.
4. Наполеоне Хилл. Думай и богатей. - К., 1993
5. Рассел Б. История западной философии. - К.; Основи, 1995
6. Філософія: навч. посіб./ Гончарук Т.В., Джугла Н.В., Шумка М.Л., - Тернопіль: підручники і посібники, 2016. - 416 с
7. Шевченко В.І. Концепція пізнання в українській філософії. Курс лекцій для вищих навчальних закладів. К., 1993. Наполеоне Хилл. Думай и богатей. - К., 1993.